

РЕШЕНИЕ

№ 108

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 08 април 2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и седми март през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Е.В. *** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стоилова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 95 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област против решение № 1197 от 28.12.2012г. на Районен съд-Перник, постановено по НАХД № 1583 по описа на съда за 2012г..

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) № 23-2305707 от 06.08.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“(ИТ) – Софийска област (СО), издадено срещу „***“ с управител И. Д.***, ЕИК по БУЛСТАТ ***, със седалище и адрес на управление гр. П.***, ул. „****“ бл.***, ап.***, вх. „****“, в качеството му на работодател за нарушение по чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ и на основание чл. 414, ал. 3 от КТ му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лв..

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно, като постановено в нарушение на закона. Неправилността на акта се състояла грешни изводи на съда относно приложението на представения по делото граждански договор. От касационната инстанция се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като потвърди процесното НП. В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител.

Ответникът по жалбата „***“ не се явява и не изпраща представител в съдебното заседание. В писмени бележки оспорва касационната жалба и иска атакуваното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура-Перник дава заключение, че обжалваното решение е законосъобразно и предлага да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Разгледана по същество е неоснователна. Доводите за това са следните:

Настоящият съдебен състав намира, че приетата за установена от първоинстанционния съд фактическа обстановка е изцяло съобразена с установените по делото факти. Доказателствата са събрани в съответствие с разпоредбите на НПК. Въз основа на установеното от фактическа страна се споделят и изложените правни изводи, които са послужили за отмяна на наказателното постановление.

Правилно и законосъобразно въззивния съд е приел, че от събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява, че при съставянето на АУАН, така и при издаването на НП, не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които водят до опорочаване на производството по установяване и налагане на административното наказание. Обсъждайки, основното възражение свързано с характера на осъществяваната дейност, обосновано въззивният съд е стигнал до извода, че в случая става въпрос за облигационни отношения между наказаното дружество и трето лице, а не за трудови отношения между тях, както е приел административно наказващия орган. Изводите в тази връзка са задълбочени, почиват на събрания доказателствен материал, писмените доказателства са съпоставени и със събраните гласни такива. Предвид изложеното, настоящата касационна инстанция счита, че решението на първоинстанционния съд следва да бъде оставено в сила, като допустимо, валидно и правилно.

От събраните доказателства не може да се направи извод за осъществен състав от страна на ответника по касационната жалба на нарушение по чл. 61, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. Всяко лице може да полага труд по трудово правоотношение или по граждански договор в зависимост от нуждите на работодателя и работата, която ще се изпълнява. Когато се приемат на работа лица, е необходимо да се има предвид разликата между трудов и граждански договор, определена с тълкувателно решение № 86 от 27.02.1985 г. на Общото събрание - Гражданска колегия на Върховния съд. Разграничението е в зависимост от предмета на сключения договор. Ако между гражданскоправните субекти се уговори престиране на определен трудов резултат, сключеният договор не е трудов, а граждански, чиято правна регламентация е в Закона за задълженията и договорите. Когато предметът на сключения договор е престиране на работна сила и работникът или служителът е длъжен да спазва установена от работодателя трудова дисциплина, работно време, работно място, налице са най-съществените белези, които характеризират трудовия договор, който се сключва при условията и по реда на Кодекса на труда. От единственото доказателство по делото, на което се базира цялото административно наказателно производство-декларация на С. Б.*** не може да се направи извод за трудово правоотношение. Отделно от това същото това лице в съдебно заседание и под страх от наказателна отговорност е заявило факти и обстоятелства релевантни за договора, който е съществувал между страните, но не и за съществените белези на трудово правоотношение. След като потенциалният увредим от неуредването на отношенията като трудови, заявява пред съда, дори и противоречиво с данните, попълнени в справката от деня на проверката, че няма подобни взаимоотношения с ответника, при липса на достатъчно други доказателства и след като административнонаказващият орган не е представил допълнителни такива в тази посока, не може да се потвърди наличие на неуредени с писмен трудов договор правоотношения по предоставяне на работна сила.

Директорът на Дирекция „ИТ“- Софийска област, в качеството си на административнонаказващ орган, въпреки своевременно депозираните възражения и представени доказателства се е опрял само на данните от съставения акт и приложената по преписката декларация за да издаде процесното НП. Като не е изпълнил прецизно задължението, което има по смисъла на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН във връзка с

необходимост от разследване на спорните обстоятелства преди своето произнасяне е постановил незаконосъобразен акт, който правилно е бил отменен.

Мотивиран така касационният съд приема, че при разглеждане на делото и при постановяване на обжалвания съдебен акт, Районен съд - Перник не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за неговото касиране. Решението е законосъобразно и правилно, постановено без допуснати съществени процесуални нарушения. И при извършената служебна касационна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се констатираха пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, които да съставляват основания за неговата отмяна или изменение.

Предвид всичко гореизложено, настоящия съдебен състав намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1197 от 28.12.2012г. на Районен съд-Перник, постановено по НАХД № 1583 по описа на съда за 2012г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 23-2305707 от 06.08.2012 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда”(ИТ) – Софийска област (СО), издадено срещу „***” с управител И. Д.***, ЕИК по БУЛСТАТ ***, със седалище и адрес на управление гр. П., ул. “****” бл***, ап.***, вх. ***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2./п/